

Недорозвинення мовлення – якісно низький рівень сформованості порівняно з нормою тієї чи іншої мовної функції або мовної системи в цілому.

Загальне недорозвинення мовлення – різні мовленнєві розлади, при яких у дітей порушене формування всіх компонентів системи мовлення, що відносяться до звукової і змістовної сторони.

Парафазія – порушення мовленнєвого висловлювання, що виявляється в неправильному вживанні звуків чи слів в усному і письмовому мовленні (заміна звуків, заміна слів близькими за звучанням або за змістом).

Розпад мовлення – втрата вже сформованих мовних навичок і комунікативних умінь внаслідок локальних уражень мозку.

Ринолалія – порушення тембру голосу і звуковимови, обумовлене анатомо-фізіологічними дефектами мовного апарату.

Ротацізм – неправильна вимова звуків р, рʼ.

Сигматизм – неправильна вимови свистячих і шиплячих звуків.

Тахілалія – патологічно прискорений темп мовлення.

Фонетико-фонематичне недорозвинення мовлення (ФФНМ) – порушення процесів формування вимовної сторони мовлення в дітей з різними мовними розладами внаслідок дефектів сприйняття і вимови фонем.

Ехолалія – автоматичне повторення слів слідом за їхнім відтворенням.